
Kyrkomötet
Motion 2013:10
av Karl-Gunnar Svensson

Ljud i kyrkan

Förslag till kyrkomötesbeslut

1. Kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att återkomma med förslag till kyrkomötet som innebär att det i kyrkoordningen säkerställs att det i varje pastorat ska finnas minst en i personalstyrkan som har tillräckligt god utbildning för att kunna klara av avancerade inställningar för ljudanläggningar och högtalarsystem.
2. Kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att återkomma med förslag till kyrkomötet som innebär att det i kyrkoordningen säkerställs att varje lokal i Svenska kyrkan, där behov av ljudanläggning finns, ska ha en ljudanläggning av tillräckligt god kvalitet.
3. Kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att återkomma med förslag till kyrkomötet som innebär att det i kyrkoordningen skrivs in att ljudanläggningarnas kvalitet och de anställda i pastoratet som använder ljudanläggningar och mikrofoner ska ingå i stiftets tillsyn.

Motivering

Eftersom det mesta av Svenska kyrkans verksamheter handlar om att höras så borde det vara självklart att mikrofonteknik och inställning av mikrofoner via ljudanläggningar alltid fungerar. Men så är det inte. Många gånger kan man komma till kyrkor och församlingar där man inte kan eller får reglera knapparna på ljudanläggningar. Vissa knappar kan till och med vara igenklistrade så att de inte går att trycka på eller göra ändringar med.

Inställningar av ljudanläggningar och mikrofoner till olika former av ändamål måste kunna göras i närområdet. Minst en person i närområdet borde ha tillräckligt god utbildning för att kunna klara av avancerade inställningar på ljudanläggningar och högtalarsystem. Det borde vara förbjudet att klistra igen knappar på en ljudanläggning.

Samtidigt är det väsentligt att alla som kommer till kyrkans gudstjänster och verksamheter ska kunna höra vad som sker och vad som sägs. De tekniska anläggningarna måste ha sådan kvalitet att det inte ska vara problem för dem som hör sämre att kunna höra.

Att vara hörselskadad innebär inte bara att man inte kan höra någonting. De flesta hörselskadade i landet är de som hör dåligt. För dem hjälper inte teckenspråk eller att den som ska tala tror att det räcker att höja rösten. Det räcker sällan. I dagens högteknologiska tid finns möjligheter att göra det möjligt för alla att höra. Mikrofonteknik är inte så svårt att lära sig, avancerade inställningar på en ljudanläggning borde någon mer än de som installerar anläggningarna kunna lära sig. Det här är egentligen något som borde ske lokalt och genom stiftets tillsyn borde det här vara en sådan självklarhet att en motion till kyrkomötet om

detta inte skulle behöva läggas. Men så är det inte. Det görs en hel del från lokal nivå och stiftsnivå för att komma till rätta med detta. Men jag menar att det här är så viktigt att det också borde säkerställas i kyrkoordningen.

Därför bör kyrkomötet säkerställa i kyrkoordningen att den personal i pastoraten som använder mikrofoner och ljudanläggningarna ska ha en tillräckligt god utbildning i mikrofonteknik och grundläggande ljudutbildning. Det här borde särskilt gälla präster!

Kyrkomötet bör också säkerställa i kyrkoordningen att det i varje lokal finns en tillräckligt god ljudanläggning.

Eftersom så många av kyrkans verksamheter handlar om att höras bör det ligga på stiftets tillsynsuppgifter att se till att dålig hörsel inte behöver vara ett funktionshinder.

Jag föreslår därför att kyrkostyrelsen ska återkomma till kyrkomötet med förslag som säkerställer att alla som kommer till Svenska kyrkans verksamheter ska kunna höra så bra som möjligt. Det ska gälla både för möjligheter att höra via högtalare samt via hörselslingor. Det här är en sådan viktig del av Svenska kyrkans verksamheter att det borde ingå i stiftens tillsyn.

Träslövsläge den 6 maj 2013

Karl-Gunnar Svensson (KR)